

V současnosti nese věž volarského kostela čtyři zvony. Zvon Marie je původní, další tři byly pořízeny v roce 1994. Nesou jména Kateřina, Václav a Josef. Téhož roku bylo rovněž obnoveno tzv. soumarské zvonění v létě o desáté hodině večerní, které dle pověstí z dob Zlaté stezky navádělo soumarské karavany k městu.

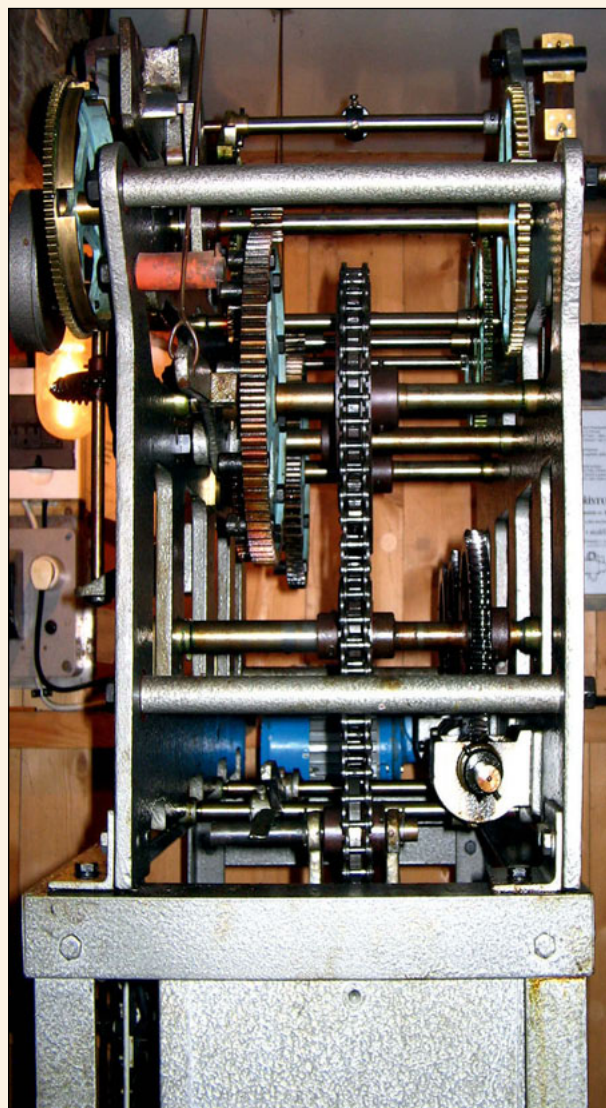
Poslední úpravu vnějšího vzhledu prodělal kostel v roce 2000. Dočkal se opravy fasády, nástěnného obrazu na vstupním průčelí a objeveny byly i sluneční hodiny na jižní stěně Tusetské kaple.

Od 27. dubna 2001 je kostel v noci nasvícen; stalo se tak v předvečer výročí 130 let od povýšení Volar na město.

V září 2006 byla poprvé mimořádně zpřístupněna věž kostela veřejnosti.

Výhled na město a okolí z věže kostela sv. Kateřiny.

V roce 1973 byly pořízeny nové věžní hodiny a elektrické zvonění. Původní hodinový stroj je k vidění ve volarském muzeu.

Vydalo Město Volary v roce 2010.

Text: Roman Kozák

Foto: Roman Kozák, Petr Čmerda

Tisk: Tiskárna FOP Černá v Pošumaví

*Volarské
pozoruhodnosti*

KOSTEL SV. KATEŘINY

Kostel sv. Kateřiny

Dnes zelená, dříve červená, předtím bílým plechem a původně dřevěným šindelem krytá věž volarského kostela je symbolem volarského panoramatu od středověku po dnešek. Tyčila se tu po staletí nad shlukem mohutných roubených dvorců v místě, kde Zlatá stezka přecházela Volarský potok, a hlas jejích zvonů zalétal vstříc nejen zbloudilým soumarským karavanám, ale i k vrcholům kolem se tyčících šumavských hor: od Bobíku přes Stožec po Třístoličnick, a za vzácných ztišelych večerů přes vltavský luh až ke vzdálenému Plechému.

Nejstarší písemná zpráva o Volarech pochází z roku 1359, ale soumarská osada existovala již předtím. Kostel zde byl založen ve 14. století, kdy byl součástí farnosti Zbytiny. Pozdně gotická přestavba, kdy byl volarský svatostánek vystavěn z kamene, proběhla roku 1496.

Tento kostel byl roku 1688 zcela zbořen a stavitel Jan Canevale ho barokně vystavěl delší a širší, i s novou sakristií. Dne 8. října 1690 byl slavnostně zasvěcen do ochrany sv. Kateřiny Alexandrijské. V roce 1724 byla zvýšena věž o 11 a čtvrt lokte, aby zvony bylo lépe slyšet. V letech 1715 a 1754 kostel vyhořel, pokaždé po úderu blesku do věže.

Spodní část kostelní věže je nejstarší původní dochovanou stavbou Volar! Zažila vrcholný středověk, pamatuje časy, kdy medvěd byl ve volarských lesích šelmou běžně vídanou, kolem jejích zdí se do Čech valila sůl...

Vršek sanktuáře, zdobná kamenická práce vsazená do zdi zvenku vlevo od vchodu, je památkou na gotickou podobu kostela. Stal se i předlohou pro vzhled kaplí volarské křížové cesty, zřízené ve svazích Kamenáče v závěru 19. století.

Kaple přistavěná k lodi na jižní straně nese název Tusetská, neboť v ní byl uložen obraz z lesní kaple pod Stožeckou skálou. Volarský kostel tak získal v půdorysu podobu kříže.

Volarský kostel se chlubí 12 oltářními obrazy, které se na hlavním oltáři střídají dle cyklů církevního roku. Oltář je prací volarských uměleckých truhlářů a kazatelnu zhotovili žáci vyhlášené odborné dřevařské školy ve Volarech.

Nejstarší volarský hřbitov se rozkládal v kruhu kolem kostela, jak dodnes naznačuje kamenné dláždění.

Roku 1903 byla zdejší fara povýšena na děkanství.

